

Nubar Ozanyan, Batı Ermenistan Dağlarında bir Devrimci

Posted on 03/03/2021

Ermeni milletinin kuşkusuz gurur duyduğu gerçeklerden biri de, Batı Ermenistan'ın kurtuluşu için Ermenilerin hak ve özgürlükleri için Türk padişahlarına karşı savaştığı 19. yüzyıl sonlarında ulusal kurtuluş hareketinin kahramanlarıdır. Ermenistan tarihine Serob, Georg Chaush, Andranik Ozanyan ve diğer devrimcilerin isimleri altın harflerle yazılmıştır. Ancak çok az kişi, soykırımdan sonra bile, kahraman Ermenilerin Batı Ermenistan'ın dağlarında kaldığını, aynı devrimci mücadeleyi sürdürdüklerini ve aslında yukarıda bahsedilen ulusal kurtarıcılarının torunları olduklarını biliyorlar. Bunlardan biri, tüm hayatını Türk hükümetine karşı savaşmaya adanmış yetenekli bir savaşçı-devrimci komutan olan Nubar Ozanyan'dı.

On dört yaşından itibaren zulüm gören Ermeni halkının ve bölgedeki diğer halkların milli hakları için savaştı. Nubar hem Türkiye'de hem de Suriye ve Lübnan'da savaştı. Artsakh hareketi başladığında, halkının düşmanlarına karşı savaşmak için Ermenistan'a gelmeyi görevi olarak gördü. Artsakh'da 14-16 yaş arası genç savaşçıları eğiterek onlara silah kullanmayı, askeri taktikleri öğretti ve ardından eğitilmiş savaşçılarla Karvachar sınırlarını (Vardenis yakınlarındaki Omar sıradağlarında) savundu.

Bölgedeki tüm ulusal kurtuluş hareketlerine katılarak, çatışmalar sırasında öncü bir pozisyon aldı, tecrübesini, bilgisini savaşçılar ile paylaştı, onlar için güvenilir bir dost oldu. Nubar Ozanyan (gerçek adı Fermun Çıracak) 1956'da doğdu. Yozgat şehrinde (Türkiye'nin ortasında) fakir bir Ermeni ailesinde. Küçük yaşlardan itibaren, yetişkin olmadan önce ölen bir annesi olmadan büyüdü. Karagözyan İlköğretim Ermeni Okulu'nda okudu. Eğitimini aldıktan sonra devrimci fikirlere ilgi duymaya başladı, aslında bir isyan hareketi olan

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist (TKP-ML) saflarına katılarak, Türk devletine karşı silahlı mücadeleye öncülük etti.

Bu cesur Ermeni yaşamı boyunca bu örgüt içinde, Ermeni, Türkiye, Suriye ve Artsakh dağlarında savaşarak yerel halkı Türk saldırganlığından korudu. Yıllar içinde çok az şey değişti. Sadece Türk yetkililer tarafından “Hıristiyanlara karşı kutsal savaş” sloganıyla Ermeni nüfusunu imha etmek için kullanılan Kürt aşiretleri, nihayet Türkiye’de bugüne kadar devam eden ezilen bir halk haline geldi. Ve şimdi bu iki halkın hakları için ortak bir düşmana, güvenli bir sığınak için mücadelede birleştiren “Kürt Sorunu”na “Ermeni Sorunu”da eklendi.

Nubar Ozanyan da araştırma faaliyetlerinde bulundu. Ermenice, Türkçe, Kürtçe ve hatta Rusça biliyordu. En büyük özlemlerinden biri, askeri tecrübesi, bilgisini muhafaza etmesi ve gelecek nesillere aktarmasıydı. Bunu yapmak için çok okudu, çeşitli belge ve eserler çevirdi (Özellikle devrimci hareketin gelişimine katkıda bulunabilecek olanlar.)

Nubar Ozanyan, Suriye’deki “İslam Devleti” örgütünün çeteleriyle mücadelede 2017 yılının 14 Ağustos’unda öldü. Çoğunu savaşta geçirdiği sadece 61 yıl yaşadı. Nubar sadece yetenekli bir dövüşçü değil, aynı zamanda dünyadaki tüm ideolojik dostlar arasında son derece saygın bir komutan oldu. İlginç bir gerçek, komünist olmasına rağmen Ermeni Kilisesi’nde bir anma töreni düzenlendi ve Ermeni papaz şunları söyledi: “Nubar Ozanyan, Andranik Ozanyan, Gorg Chaush, Serob Ağbyur gibi şehitlerimiz sayesinde özgür, bağımsız bir vatanımız var. Onlar sayesinde Ermeni okullarımız ve üniversitelerimiz var. Anavatanlarının kurtuluşu için hiçbir şeyden pişman olmadılar.”

Silah arkadaşlarına göre Nubar, Ermenistan’da gerçekten “kök salmak” istiyordu. 1994’te Artsakh savaşına katılmak için Ermenistan’a geldiğinde Erivan’da sekiz yaşındaki oğlu Khachik ile tanışan Nazik Tulakyan, Nubar’ı şöyle tanımladı: “O benim babam değildi, ama o benden ve babadan daha yakındı. Birbirimizi çok sevdik. O benim için sadece bir baba

değildi, aynı zamanda her zaman örnek teşkil ettiğim bir öğretmendi.”

Nubar Ozanyan'ın uzun süre Ermenistan vatandaşlığı almaya çalıştığı ancak başarılı olamadığı dikkat çekiyor.

Ölümünden iki yıl sonra, 2019'da, Ermeni Soykırımı'nın 104. yıldönümünde, Suriye'de “Türk faşizmiyle” mücadele etmek için “Şehit Nubar Ozanyan Taburu” kuruldu. Taburun temel amacı Suriye'de kalan Ermenileri, kimliklerini, kültürlerini, dillerini ve dinlerini Türk devletinin saldırılarından korumaktır.

“Taburunuzda Nubar Ozanyan'ın adını neden verdiniz?” sorusuna tabur mensupları cevap veriyor: “Nubar Ozanyan yoldaş Rojava'ya (Suriye Kürdistanı, ed.) savaşmaya geldiğinde, bu topraklarda Araplaşmış Kürt Ermenileri de dahil Ermeniler olduğunu gördü. IŞİD'e karşı mücadelede hepimizin birleşmemiz gerektiğini anladı (İslam Devleti, ed.). O bu fikirden ilham aldı. Tabur kurma fikri Nubar Ozanyan yoldaşın fikriydi.” (Arnos)

“Şehit Nubar Ozanyan, halkı için kendini feda eden bir askeri liderdi. Halkımızın iyiliği için kendini feda etti. Savaşına devam etmek için taburumuzu oluşturduk” (Masis)

“Şehit Nubar Ozanyan, düşmanla mücadelede ölümsüzleşti. Ermeni komutan Nubar Ozanyan hakikat uğruna eşitlik ve adalet uğruna kendini feda etti. Taburumuza onun adını vermekten onur duyuyoruz.” (Paul)

Şehit Nubar Ozanyan Taburu'nun askeri töreninden çekilmiş fotoğraflar, halkların hak ve özgürlükleri için Türk şiddetiyle mücadele edenleri gösteriyor. Nubar Ozanyan'ın ölümü, takipçilerinin çoğu için yıkıcı oldu. Kürtler, Ermeniler, Araplar ve benzer düşünen Türkler yas tutuyordu.

TKP-ML partisinin resmi web sitesine göre: “Soykırımcı ve mazlum Ermeni halkının acısını

üstlenerek, devrimci bir mücadele vererek Ağrı Dağı'nın tepesine çıktı (...). Ağrı Dağı'nın tepesinden Filistin'e, Dersim'e, Ermenistan'a ve Rojava'ya yayılan devrimci bir fırtınaydı.”

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)